अ०म० मानु। मनोरपत्यानि मानुषाः मनोर्जातावञ्यतौ षुक् तान भिलष्यन्ती कामयन्ती रन्तुमिच्छन्ती वाभ्राशेत्यादिना श्यन् रोचिष्णुः रोचनस्वभावा अलंकृञीत्यादिना इष्णुच् अतएव दिव्य धर्मिणी दिविभवा दिव्याः देवाः राक्षसा अपि देवयोनित्वात् तेषान्धर्म्मः स्वभावः सोऽस्या अस्तीति धर्म्मशीलेत्यादिनेनिः अप्स रायमाणा अप्सरादिवाचरन्ती राक्षसभावङ्गोप्तुमिति भावः उ पमानादाचारइत्यधिकारे कर्तुः क्यङ् सलोपश्च ओजसोऽप्सर सोनित्यमिति वचनात् इह वने स्वतन्त्रा कथमञ्चसि भ्रमसि स्व आत्मा तन्त्रः प्रधानं यस्याः अपराधीनत्वात् अनयोक्त्या राक्षसी त्वन्दर्शयति ॥ २२ ॥

भ० मानुषानित्यादि। त्वं स्वतन्त्रा सती इह वने कथमञ्चसि भ्रम सि स्वं तन्त्रं प्रधानं यस्याः सा तथा तन्त्रः कुटुम्बे वृद्धे स्यात् कार णेऽपि परिच्छदे। शास्त्रे प्रधाने सिद्धान्ते तन्त्रवाये गदोत्तम इति विश्वः। मनोरपत्यानि मानुषाः मनोस्यषणाविति परसूत्रे णापत्यार्थे षण् स्वमतेऽभिधानात् तानभिलष्यन्ती कामयमाना क्रमक्रमेति पचे श्यन् रोचिष्णुर्दीप्ता ञिभ्राजभूसहेति इष्णुः दि विभवानां गन्धर्व्वादीनां योधर्म्मस्तद्युक्ता नैकाचाजादितीम्दिव्ये ति ढघेकादिति भवार्थे यः उहस्युङिति सूत्रस्य पदान्तविषयत्वं उवर्णे परे वस्य अपदान्तत्वासम्भवात् द्युभ्यामित्यादौ दान्तवत्स भीति दान्तत्वादुत्वं नदंतसाविति पदनिषेधात् अत्र न उत्वं अ प्सरस इव आचरन्ती घान्ज्ञइति ज्ञः सलोपश्च घोऽज्ज्यरे इति दीर्घः ॥ २२ ॥

उद्यंपश्याकुलेऽरण्ये शालीनत्वविवर्ज्जिता। कामुक प्रार्थनापद्वी पतिवत्नी कथन्न वा ॥ २३ ॥